

Kalem Ve O Kadın

– tutsak yelve · 07 Mayıs 2014

yapayalnız duruyordusahipsizdi ve olmayacaktı..maddeliğini anımsatmadım/çünkü.. para el değiştiriyordu ellerde sefil..zihnimde tutsak gözümde anılı bir yoldusapsarı ince endamıyla hüznü tebessümherşeyden habersiz dokunmadığımdıkalem..belki..çalınmış olsaydıkadife kutusundan..özgürlüğün nefesinetutunurdu mavisii..sevgi eskizlerindeçöpçatardı mehtaba..en fazla.. baharın parmakları okşardığıöl damlası saçlarını..paragraf açardı beyazagüneyli rüzgarları..aşk olurdu romanlaramasalsı düşler yazardı sahaflaraanlardı halini boş sayfalarınıç dökerdi mavi gözün ucuyla..karışırdı düşlere kağıtla birlikte sesibırakmazdı ruhuyla tükeninceye nefesi..mevsimsiz bir zamanın yağmurdan gözleriylekandırıldık kalemler..o bana.. bense küstüm âleme..o kadını müsebbibalıp götürmüştü yüreğimeve kalemi..ama..ona iyi davranın../lütfenhenüz bilmiyorvarlığın anlamını..sadeceipeksi dokunuşlara duyarlıgüneşi ölmüş esmer bir ten,incecik ve hassas..ve aralıklardahiç aralıksız,tuvalsiz çalışan bir ressam..narsist değilnü de değil çizdiklerikendi çıplak resimleri..çığırtkan yarınlar döküyor/ fırçadanelma çürüğü renkleri,eylemsel tablodapiyasa etkinlikleri...